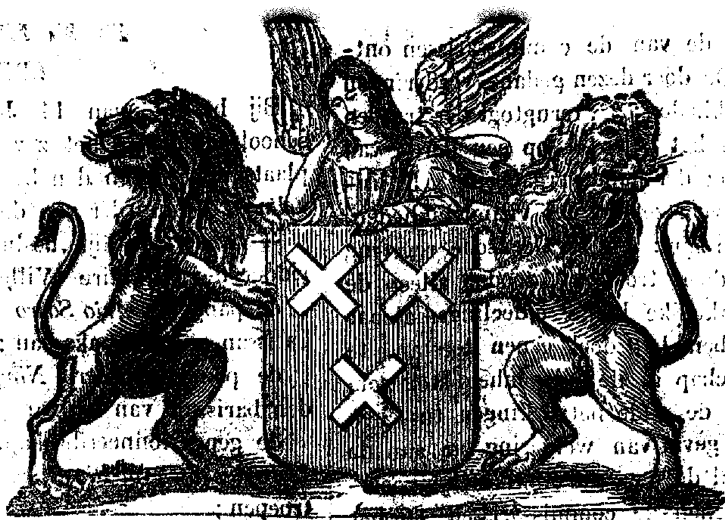
N°. 5

BREDASCHE COURANT.

DONDERDAG 16 JANUARIJ.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 13den Januarij.

Ll. Vrijdag heeft de *Moniteur* de benoeming van het nieuwe ministerie medegedeeld. Gelijk berigt was, is het nieuwe kabinet uit een deel van het vorige en uit nieuwe leden zamengesteld. Vier der vorige ministers, de heeren *Baroche*, *Rouher*, *Fould* en *de Parieu*, blijven; de de vijf andere worden vervangen door de heeren *Drouin de Lhuys*, *Ducos*, *Regnaud de Saint-Jean-d'Angély*, *Magne* en *Bonjean*, benoemd bij de departementen van buitenlandsche zaken, marine, oorlog, openbare werken en koophandel. Twee dezer ministers, *Magne* en *Bonjean*, behooren niet tot de Nationale Vergadering. De benoemingen zijn alleen onderteekend door den Voorzitter en dragen geen contreseing.

Verder deelt de *Moniteur* mede het besluit van den Voorzitter, waarbij ingetrokken worden de vroegere besluiten, volgens welke de nationale garde der Seine en de troepen, te Parijs in bezetting, onder hetzelfde opperbevel werden gebragt. Bij dat besluit wordt verder de divisie-generaal *Perrot* benoemd tot opperbevelhebber van de nationale gardes der Seine, en de divisie-generaal volksvertegenwoordiger, *Baraguay-d'Hilliers*, tot opperbevelhebber der troepen van alle wapenen der eerste militaire divisie; de generaal *Carrelet* blijft bevelhebber der eerste militaire divisie. De generaal *Changarnier* heeft dus werkelijk zijn ontslag bekomen.

Het nieuwe benoemde ministerie is terstond in de zitting van den 10den hevig aangevallen. De heer *de Remusat* is begonnen met hetzelve te interpelleren omtrent de redenen die tot de wijziging van het kabinet hebben aanleiding gegeven, omtrent de staatkunde die het verder dacht te volgen, en omtrent de verwijdering van den generaal *Changarnier*, en heeft voorgesteld dat de vergadering zich onmiddellijk in de bureaux zou begeven, ten einde eene commissie te benoemen, belast met het voordragen der maatregelen, die in de tegenwoordige omstandigheden noodzakelijk zouden kunnen wezen. De ministers *Baroche* en *Rouher* hebben dit laatste voorstel bestreden, in het breede over het gebeurde gesproken, echter blijkbaar het geven van een bepaald antwoord op de gedane interpellatie ontwijkende. Hunne inlichtingen zijn dan ook geenszins als voldoende aangemerkt, en hebben veeleer aanleiding gegeven tot nieuwe heftige aanvallen van den kant der heeren *Berryer*, *Dufaure* en den generaal *Bedeau*, die onder anderen te kennen gaven dat de afzetting van den generaal *Changarnier* huns inziens alleen was toe te schrijven aan den wrevel van het bewind over zijne onlangs in de kamer afgelegde verklaring, dat hij de regten der vergadering in allen deele erkende en steeds zou eerbiedigen. Daarop is met overgroote meerderheid de behandeling van het voorstel des heeren *de Remusat* voor urgent verklaard, en hetzelve vervolgens met 330 tegen 273 stemmen aangenomen, hebbende zich een gedeelte der uiterste linker zijde van de stemming onthouden. Deze nederlaag van het ministerie is nog verzwaard door de keuze der leden van de commissie, die onmiddellijk daarna in de bureaux heeft plaats gehad, en die grootendeels in eenen voor het Elysée niet gunstigen geest is uitgevallen.

De aldus benoemde commissie heeft in den avond van den 10den eene bijeenkomst gehouden, en men zag met gespannen verwachting de voorstellen te gemoet, welke zij in de zitting van den 11den zouden doen. Die verwachting is intusschen eenigzins te leur gesteld geworden, daar de commissie zich voorloopig vergenoegd heeft met, bij monde van den heer *de Broglie*, inzage te vragen van processen-verbaal der permanente commissie, die gedurende het jongste reces de vergadering vertegenwoordigd heeft; welke processen-verbaal, hoofdzakelijk betreffende de betrekkingen tusschen de commissien en het bewind ter zake van het gebeurde bij de wapenschouwingen te Versailles, bij de hervatting van de werkzaamheden der vergadering niet zijn medegedeeld geworden. Tot veler bevreemding heeft de minister *Baroche* zich niet alleen niet tegen het mededeelen dier stukken aan de commissie verzet, maar zelfs van zijnen kant er op aangedrongen, dat de bedoelde processen-verbaal in derzelver geheel openbaar zouden worden gemaakt, waartoe de vergadering eenstemmig besloten heeft.

— In bijzondere berigten leest men het volgende:

«De crisis, dezer dagen uitgebarsten, dagteekent reeds van lang. Het ontslag van den generaal *Changarnier* was door den Voorzitter der Republiek reeds besloten tijdens de wapenschouwingen van Satory, waarbij de generaal niet die houding had aangenomen, welke men gewenscht had. Het is zelfs waarschijnlijk, dat de maatregel, destijds den generaal *Neumayer* getroffen hebbende, tot zijnen chef zou uitgestrekt zijn, ware het niet, dat het ministerie toen weigerde hetgeen thans volvoerd is. Doch de Voorzitter kwam spoedig op de zaak terug, en er werd voor twee maanden tusschen hem en de meerderheid der ministers overeengekomen, dat de generaal *Changarnier* zijn ontslag zou bekomen, het tijdstip daarvoor echter aan de ministers overlatende. Herhaaldelijk was nu reeds door den Voorzitter op de zaak aangedrongen, toen eindelijk, in de laatste dagen van December besloten werd, dat het ontslag bepaald op den 3den Januarij zou gecontrasigneerd worden. Toen verscheen in *la Patrie* een artikel, met het doel, bij de meerderheid het denkbeeld ingang te doen vinden, dat de generaal, bij zijne instructien aan het leger, de constitutionnele regten der vergadering had miskend. Daarop deed de heer *Napoleon Bonaparte* zijne interpellatie. Het ministerie verlangde een uitstel van 24 uren, om intusschen den generaal te ontslaan. De uitslag was voor de regering niet gunstig. Men was dien ten gevolge op het Elysée zeer verbolgen en het kabinet werd onmiddellijk ontbonden, niet door het aangeboden ontslag der ministers, maar door den wil van den Voorzitter der Republiek.

«Zijne eerste gedachte was toen de vorming van een kabinet der gematigde linker zijde, en hij wendde zich het eerst tot den heer *Billault*. Deze heeft inderdaad drie conferentien met den Voorzitter gehad, waarover hij zich zeer te vreden verklaarde, zeggende, dat hij bij den Voorzitter zeer constitutionnele gevoelens aangetroffen had. De Voorzitter kwam echter later tot andere denkbeelden, en dacht ernstig aan eene combinatie *Barrot*. De eenige moeijelijkheid was, dat deze niet wilde treden in een ontslag van den generaal *Changarnier*. Aan dat denkbeeld is de voorzitter tot het laatste blijven hechten, en ten gevolge van dien heeft de zaak de bekende oplossing gekregen."

— De buitengewone commissie der wetgevende vergadering heeft Zondag eene zitting gehouden. Ofschoon ten aanzien van hare beraadslagingen een diep geheim bewaard werd, wilde het gerucht dat onder hare leden alles behalve eenstemmigheid heerschte. Drie derzelven zouden willen dat de handelingen van het kabinet goedgekeurd zouden worden; zeven dat de vergadering die zoude afkeuren, terwijl vijf nog verder zouden willen gaan en een krachtiger besluit voorstellen. Men dacht dat het gevoelen der zeven leden zoude zegevieren, en dat reeds in de zitting van den 13den het rapport der commissie zou worden uitgebragt. Ook de leden der onderscheiden fractien van de linker zijde hebben eergisteren eene bijeenkomst gehouden. Volgens hetgeen aangaande het daarin verhandelde bekend is geworden, zou ook daar groot verschil van gevoelen geheerscht hebben; echter zou men het eens geworden zijn omtrent de benoeming eener commissie, ten einde zich te verstaan omtrent de gedragslijn die door de partij gevolgd zou moeten worden al naar mate van den uitslag der publieke discussien, die, naar men algemeen verwachtte, hoogst onstuimig zullen zijn.

Voor het overige heerscht, volgens alle berigten, bij de groote massa der Parijsche bevolking eene buitengewone kalmte en onverschilligheid ten aanzien der aangelegenheid, welke in de hoogere staatkundige kringen zooveel onrust verwekt.

— Reeds dadelijk bij de opening der zitting van heden wist men dat de, op voorstel van den heer *de Remusat* ll. Vrijdag benoemde commissie haren rapporteur nog niet benoemd had, en er dus heden geen voorstel of ontwerp aan de vergadering zou worden aangeboden. De belangstelling werd daarentegen getrokken op de mededeeling van de proces-verbalen der permanente commissie, van hare zittingen in de maand October gehouden, om van den minister van oorlog inlichtingen te bekomen, nopens het voorgevallene bij de wapenschouwingen van den President der Republiek, de kreten bij die gelegenheid geslaakt, en de uitdeelingen van ververschingen enz. alstoen gedaan. Vrij groot is de indruk welke het bekend worden dezer stukken heeft gemaakt; het blijkt er uit dat de commissie met gepaste kalmte en waardigheid heeft gehandeld, terwijl het gouvernement er eene ongelukkige rol in speelt. Ook is men getroffen over de ronde en tevens bescheiden verklaringen van den generaal *Changarnier*, te meer daar zij zoo zeer afsteken bij die van den minister van oorlog, welke dikwijls duister en onbepaald zijn.

Men blijft hier intusschen vrij gerust over den toestand; men hoopt dat de President der Republiek, te vreden dat hij den generaal *Changarnier* zich van den hals geschoven heeft, niet aarzelen zal, tot herstel van de eendragt met de Wetgevende Vergadering, zijn ministerie des noods op te offeren, en dat, zoo de uitslag van de discussie op het rapport van de ll. Vrijdag benoemde commissie, vijandig aan het ministerie is, de President zich getroosten zal den heer *Barrot* te ontbieden en aan hem de zamenstelling van een nieuw kabinet op te dragen.

— Ter beurze waren genoteerd: 3 pCt. 57; 5 pCt. 94,50; Nap. renten 97; Rom. L. 75¼.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 13den Januarij.

De Sleeswijk-Holsteinsche landsvergadering heeft den 9den dezer eene zitting met gesloten deuren gehouden, waaromtrent in een berigt uit Kiel

van den 10den het volgende wordt gemeld: «In deze zitting zijn de tegenwoordige politieke omstandigheden, en de van de commissarissen ontvangen openingen, ter sprake gekomen. De door dezen gedane vorderingen zijn: 1°. onverwijlde staking der vijandelijkheden; 2°. terugtogt der troepen tot achter de Eyder; 3°. vermindering van het leger tot op een derde van zijne tegenwoordige sterkte; 4°. ontbinding der landsvergadering; 5°. intrekking van alle maatregelen genomen tot voortzetting der vijandelijkheden. De door hen gedane concessien daarentegen zijn: 1°. De Deensche regering zal haar leger uit Zuid-Sleeswijk terug doen trekken, zoodat alleen de voor het behoud der materiële orde noodzakelijke kleine afdeelingen aldaar achterblijven; 2°. de commissarissen hebben het doel eenen toestand te doen geboren worden, die het bondgenootschap in de gelegenheid stelt, om de regten van het hertogdom Holstein en de oude betrekkingen tusschen Holstein en Sleeswijk te handhaven. In geval van weigering om aan de bovenvermelde vorderingen te voldoen, zal de executie onmiddellijk voortgang hebben. Latere onderhandeling tusschen de commissarissen en het stadhouderschap hebben nog tot onderscheiden vragen en antwoorden aanleiding gegeven, welke laatste echter weinig ten voordeele der Hertogdommen hebben opgeleverd. Zeer te betreuren is het, dat de beide stadhouders het niet eens hebben kunnen worden; beide waren gisteren in de zitting tegenwoordig. *Reventlow* en met hem de gezamenlijke ministers verklaarden zich voor onvoorwaardelijke onderwerping aan de vorderingen der commissarissen, waartegen *Beseler* dezelve eenvoudig van de hand wilde wijzen. Eene commissie van negen leden is benoemd om de zaak te onderzoeken, en dezen avond verslag uit te brengen.

Volgens een langs buitengewonen weg ontvangen berigt uit Kiel van 11 Januarij in den vroegen morgen, had de landsvergadering in eene geheime zitting, welke van des avonds 8½ ure tot dien morgen ten 5½ ure geduurd had, met 42 tegen 26 stemmen besloten, *de regering te magtigen tot het bewilligen der door de commissarissen gedane vorderingen;* doch alleen onder voorwaarde dat Rendsburg en Friedrichsort door de Sleeswijk-Holsteinsche troepen bezet blijven.

— Den 11den dezer is te Kiel door het Sleeswijk-Holsteinsche stadhouderschap de volgende proclamatie uitgevaardigd:

«Sleeswijk-Holsteiners!

«Bij het vredesverdrag van 2 Julij 1850 zijn de regten van ons land op nieuw erkend, en is aan de Hertogdommen overgelaten, deze regten met eigen krachten te ondersteunen. Nadat het Duitsche bondgenootschap thans besloten heeft den vrede tot stand te brengen, onder belofte van Holsteins regt en de oude betrekkingen tusschen Holstein en Sleeswijk te handhaven, was het stadhouderschap verpligt, het staken der vijandelijkheden te bevelen en heeft het de regten des lands onder de bescherming van het Duitsche bondgenootschap gesteld.

«Het stadhouderschap betuigt aan het leger en de marine zijnen dank voor de roemrijke bewijzen van dapperheid en prijzenswaardige volharding. het dankt u allen voor de bereidvaardigheid waarmede gij zware offers hebt gebragt.

«De regering des lands voelt zich verpligt het noodige te beschikken voor den overgang tot eene door het Duitsche bondgenootschap in te stellen nieuwe regering, en zal, nadat deze ingesteld zal zijn, haar gezag nederleggen.

«Sleeswijk-Holsteiners! Gij zult den verkregen roem van zucht tot orde en eerbied voor de wet ook verder bewaren.

Kiel, 11 Januarij 1851.

Het Stadhouderschap der Hertogdommen Sleeswijk en Holstein,

REVENTLOW.

Francke, Krohn, Renhoff, Fontenay.

— Het volgende telegraphische berigt uit Dresden van 12 dezer wordt door de *Kölnische Zeitung* medegedeeld: «De monarchen van Oostenrijk, Pruissen en Rusland zullen binnen kort alhier eene bijeenkomst houden. De gezanten der overige mogendheden zijn reeds officieel hiervan onderrigt geworden."

— De Stedelijke raad van Kassel, de eenige overheid in den lande, die nog, ondanks de dwangmaatregelen, volhardde in het verzet tegen de Keurvorstelijke Regering, heeft den 8sten dezer eindelijk besloten zich te onderwerpen. De bevelhebber der Oostenrijksche troepen in Keurhessen, graaf *von Leiningen,* dreigde, in eene nieuwe missive aan den Raad, met de strengste maatregelen, en voegde er bij dat alleen deszelfs voortdurende weerspannigheid de oorzaak was van het over stad en land gekomen onheil. Hierop besloot de raad tot de gevorderde verklaring: zij houdt in dat de raad *zich voegen* zal naar de Keurvorstelijke verordeningen tot voortdurende heffing der belastingen zonder magtiging der Stenden en tot invoering van den staat van oorlog, in alle gevallen waarin de opvolging dier verordeningen in den wettigen werkkring van den raad mogt te pas komen.

— Het officiele *Dagblad van Weenen* deelt eene opgave mede van de staatsuitgaven en inkomsten der Oostenrijksche Monarchie gedurende het laatste halfjaar van 1850; de uitgaven bedroegen 66,045,892 gulden, en de inkomsten 47,460,761 gulden: er is dus een tekort over dat tijpperk van niet minder dan 18,585,131 gulden.

— De Poolsche generaal *Bem,* die in den Hongaarschen oorlog een groote rol speelde en, naar Turkije geweken, den Islam omhelsde en als generaal in Turksche krijgsdienst trad, is den 14 December jl. te Aleppo, in Klein-Azie, overleden, zonder, gelijk gehoopt werd, tot de christenkerk terug te keeren. Evenwel wordt zijn dood betreurd door de christenen aldaar, aan wie hij bij den laatsten bloedigen opstand te Aleppo, groote diensten had bewezen. Hij is met de aan zijn militairen rang toekomende eerebewijzen ter aarde besteld.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 15den Januarij.

Bij besluit van 11 Januarij jl., n°. 28, heeft Zijne Majesteit tot schoolopziener in het zevende schooldistrict der provincie Noordbrabant, in plaats van wijlen den heer *G. van Nouhuijs,* benoemd den heer *J. J. Sandeling,* bestuurder van de dag- en kostschool te Rozendaal.

— Bij Koninklijk besluit van den 6den Januarij 1851, n°. 55, zijn tot ridder der militaire Willems-orde, vierde klasse, benoemd;

de pangeran *Ario Sosro Winotto,* luitenant-kolonel, kommandant van den barissan van Pamakassan;

de pangeran *Soero Ning Adjoeda,* luitenant-kolonel, kommandant van den barissan van Sumanap, en

de gepensionneerde kapitein der infanterie van het leger in Oost-Indie *J. Piplenbosch* of *Pieplenbosch,* gewezen kommandant der Maduresche hulptroepen;

en zulks als een vervolg op Zijner Majesteits besluit van den 11den December 1849, n°. 44, houdende toekenning van eervolle belooningen, onder anderen ter zake der derde Balische expeditie (1849).

— Bij Kon. besluit van den 8sten dezer is bepaald, dat de zilveren sjerpen der generaals en de met goud gewerkte sjerpen van de officieren der rijdende artillerie, door geheel oranje sjerpen zullen worden vervangen, naar een bepaald model, zullende op die der generaals door zilveren sterren de rangen worden aangewezen. De sjerpen der overige officieren zullen blijven, zoo als zij thans zijn, doch, naar men verneemt, zullen ze op marschen en bij andere gelegenheden over den regterschouder gedragen worden.

— Bij Kon. besluit van 9 dezer, is de heer *J. Pols* belast met eene zending naar Berlijn, ten einde aldaar de onderhandeling over een postverdrag met Pruissen, ten einde te brengen.

— De *Geneeskundige Courant* deelt uit eene goede bron mede, dat men zich op het Ministerie van Binnenlandsche Zaken thans ijverig bezig houdt met de herziening der wetten en verordeningen voor de geneeskundige dienst, zoodat deze belangrijke zaak eerlang aan de orde van den dag schijnt gesteld te zullen worden.

— De Minister van Finantien, in ervaring gekomen zijnde dat bij sommige ingezetenen twijfel bestaat omtrent den wettigen koers van de muntbiljetten van *f* 10, uitgegeven krachtens de wet van 17 September 1849 (*Staatsblad* n°. 46), en vermeenende dat tot dien twijfel kan hebben aanleiding gegeven de intrekking der muntbiljetten van *f* 10 en *f* 5, daargesteld volgens de wet van 18 December 1845 (*Staatsblad* n°. 90), heeft het, ter wegneming van alle onzekerheid daaromtrent bij de ingezetenen, niet overbodig geacht, voor zoo veel noodig, onder de aandacht te brengen van het algemeen, dat de muntbiljetten van *f* 10 en *f* 5, waarvan de intrekking en buitenkoers-stelling bij Koninklijk besluit van 13 November 1848 (*Staatsblad* n°. 78) werd bepaald op den 31sten December 1848, en welke biljetten alzoo, volgens art. 9 der voormelde wet van 18 December 1845, met den 1sten dezer maand zijn verjaard, zijn daargesteld geworden krachtens de wet van 18 December 1845 (*Staatsblad* n°. 90), ter zake van de inwisseling en buitenkoers-stelling van zilveren muntspecien; dat gezegd Koninklijk besluit niet van toepassing is op de muntbiljetten van *f* 10, welke naar aanleiding van de wet van 17 September 1849 (*Staatsblad* n°. 46) voor de inwisseling der gouden muntspecien zijn uitgegeven, en dat deze laatste biljetten van *f* 10, bij voortduring en tot op het tijdstip voor hunne intrekking vast te stellen, wettig betaalmiddel zijn, gelijk staande met gereed geld. Dat overigens, behalve andere kenteekenen van verschil, op de voortdurend wettigen koers hebbende muntbiljetten een dubbele kunstrand voorkomt, waarvan niet voorzien waren de muntbiljetten uitgegeven volgens de wet van 18 December 1845 (*Staatsblad* n°. 90).

— De Kamer van Koophandel en Fabrijken te 's Bosch heeft een adres aan Z. M. gerigt om bevordering eener spoedige aansluiting van den Nederlandschen Rijnspoorweg aan het Duitsche spoorwegnet, en om tegemoetkoming in den aanleg eener spoorlinie naar Belgie.

— Hare Majesteit de Koningin heeft aan mejufvrouw *J. M. B. Schull,* te 's Hertogenbosch, een fraai geschenk gezonden, uit erkentenis voor een door haar op wit satijn, uitmuntend schoon en kunstrijk, geborduurd Koninklijk wapen, hetwelk zij aan H. M. als proefstuk harer werkzaamheden had aangeboden.

— De *Arnhemsche Courant* meldt: «Wij vernemen uit goede bron, dat de aansluiting van den Rijn-spoorweg aan het Duitsche spoorwegnet eindelijk zou zijn tot stand gekomen."

In de *Amsterdamsche Courant* leest men deswege het volgende:

«Voor geruimen tijd hebben wij reeds medegedeeld, dat de onderhandelingen, tusschen ons Rijk en Pruissen nopens die aansluiting gevoerd, wel eens spoediger tot een gewenscht resultaat zouden kunnen leiden, dan velen geloofden. Wij herhalen hier, dat, volgens onze jongste informatien, die gewigtige zaak op een' goeden voet staat; maar dat zij reeds haar beslag erlangde, is hier ter stede nog onbekend, en meenen wij dus op dit oogenblik te moeten betwijfelen."

— Het heeft Z. M. behaagd, aan den heer *H. C. van Setten,* te Utrecht, den titel te verleenen van leeraar in de essaaikunde, als bewijs van goedkeuring wegens zijne kunde en betoonden ambtsijver, als essayeur bij het hoofdbestuur van 's rijks munt, belast met het onderwijs en de opleiding der aanstaande essayeurs.

— Uit Tilburg meldt men van den 9den dezer:

«Sedert een paar dagen hebben twee door de commissie, belast met de vereffening der nalatenschap van wijlen Z. M. *Willem II,* benoemde deskundigen uit 's Hage, bijgestaan door den heer *J. M. Aarts,* directeur van

het domein van wijlen Z. M., en den heer *A. Goyarts*, Mr. timmerman alhier, zich onledig gehouden met het opnemen en taxeren der kavallerie-kazerne te dezer stede, welke, naar men verneemt, door de voornoemde commissie aan de stedelijke regering van Tilburg te koop, ten behoeve der stad, is aangeboden."

— Het totaal der schepen, gedurende het afgeloopene jaar door de Nederlandsche Handelmaatschappij bevracht, is geweest: voor Amsterdam 77, voor Rotterdam 57, voor Dordrecht 6, voor Schiedam 6 en voor Middelburg 6, te zamen 152, houdende te zamen 49,254 gemeten lasten, namelijk: voor Amsterdam 25,120, voor Rotterdam 17,435, voor Dordrecht 2568, voor Schiedam 2149, en voor Middelburg 1982.

— Men schrijft uit Amsterdam: De heer *N. Pieneman* is bezig met de laatste hand te leggen aan een afbeeldsel des Konings, in levensgrootte, en te voeten uit. Het is bestemd voor de raadzaal van het stedelijk bestuur van Amsterdam, en stelt den Vorst voor in de uniform der zeemagt. Met de linkerhand op den zeeofficierssabel rustende, houdt hij den hoed onder den regterarm en staat op het strand, terwijl men een zeil ziet aan den horizon, welks heldere lucht een' schoonen dag voorspelt, ofschoon er, meer naar voren, graauwachtige wolken mogen hangen. Deze laatste zijn in de bewerking zeer dun gehouden; het hoofd komt er op uitmuntende wijs tegen uit.

Men houdt dit portret, om de treffende gelijkenis, de juistheid van teekening, de schoone kleur, de zorg aan het bijwerk besteed, het schoone model en de voortreffelijke behandeling, als het uitmuntendste werk door het penseel van dien kunstenaar geleverd.

— Eergisteren in den laten avond hebben, in een logement in de Warmoesstraat te Amsterdam, twee vreemdelingen twist met elkander gekregen, welke zoo hoog liep, dat een hunner een mes nam en zijne tegenpartij eene wonde aan den hals toebragt, ten gevolge waarvan deze onmiddellijk is overleden. De dader heeft zich voor alsnog door de vlugt weten te redden.

— In de beroemde tapijtfabrijk te Deventer heeft men een zeer prachtig tapijt voor de tentoonstelling te Londen bijna gereed, terwijl ook *D. Draaisma* aldaar, er uit zijne fabrijk zal zenden eenige porense potten voor de galvanische electriciteit, van allerlei afmetingan, die in qualiteit met de Engelsche volkomen gelijk staan, en wegens hunnen uiterst lagen prijs alle aanbeveling verdienen.

— Men leest in het *Weekblad van den Helder en het Nieuwediep* het volgende berigt: «Toen de heer *Bruce* uit Overijssel naar den Helder overstak met eene stoomboot, om zich tot de verre reize in te schepen, bevond zich op dat vaartuig een arme visscherman van Schokland, dienst doende als loods; minzaam tegen ieder, van welken rang of stand, onderhield hij zich ook met dien nederigen, maar in zijnen stand verdienstelijken zeeman, en vernam hoe hij door mislukte vischvangst, door vermeerdering van gezin, door tegenspoeden, meer en meer was achteruit gegaan, zich van zijn vaartuig had moeten ontdoen, en thans met de zijnen in kommervollen toestand verkeerde. De liefdadige man zweeg, maar het voornemen tot redding, tot hulp was genomen.

In het Nieuwe Diep aangekomen, konden noch veelvuldige bezigheden, noch schitterende eerbewijzen, zijnen hoogen rang verschuldigd en bewezen, hem den armen doen vergeten; het eerste oogenblik van vrijheid, waarover hij beschikken konde, werd benut om zich te verstaan met zijnen waardigen behuwdvader den heer *Schimmelpenninck*, tot bereiking van zijn edel doel; door diens tusschenkomst werd eene visschuit aangekocht, in gereedheid gebragt, met zeil, treil en alle benoodigdheden tot het aanzienlijke bedrag van plus minus *f* 700, en geschonken aan den armen Schokker om te dienen tot eerlijk middel van bestaan voor hem en de zijnen."

— Gedurende 1850 zijn te Schoonhoven geboren 95 kinderen, overleden 55 personen; getrouwd 32 paren.

In de gemeente Aarlanderveen: geboren 61 zonen en 50 dochters, te zamen 111 kinderen; overleden 64 personen, waarvan 38 van het mannelijk en 26 van het vrouwelijk geslacht; getrouwd 36 paren

Te Hoorn; geboren 308 kinderen, 155 van het mannelijk en 153 van het vrouwelijk geslacht, waaronder 18 onecht en 6 paar tweelingen; overleden 240 personen, 151 van het mannelijk geslacht (waaronder 46 uit het correctiehuis en de garnizoens-infirmerie) en 89 van het vrouwelijk; gehuwd 71 paren.

Te Kampen: geboren 241 zonen, 197 dochters, te zamen 438 kinderen, behalve 26 levenloos aangegevene; overleden 177 personen van het mannelijk, 171 van het vrouwelijk geslacht, te zamen 348; gehuwd 132 paren.

Te Sneek: geboren 138 zonen, 132 dochters, te zamen 270 kinderen; overleden 82 personen van het mannelijk, 87 van het vrouwelijk geslacht, te zamen 169; gehuwd 68 paren.

— Uit Curaçao hebben wij berigten van 1. December:

De gouverneurs van Suriname en van Curaçao, de heeren baron *van Raders* en *Rammelman Elzevier*, hebben van de France regering de ridderorde van het Legioen van eer ontvangen.

In het Curaçaosche dagblad van 30 November leest men het volgende nopens den vrede tusschen Hayti en St. Domingo door de Engelschen en Franschen bewerkt:

«Met de aankomst van een vaartuig van St. Domingo, eergisteren avond, vernemen wij dat de Engelsche en Fransche Consuls te Port-au-Prince, aan boord van een Fransch oorlogsstoomschip aldaar waren aangekomen en met het gouvernement eenige conferentien hadden gehad over een voorstel om eene minnelijke schikking tusschen het Haytaansche en het Dominicaansche gouvernement te treffen. Zij hebben het voorstel gedaan om vooreerst eenen wapenstilstand te sluiten, ten einde inmiddels over het sluiten van een vredestractaat te onderhandelen. De gemelde Consuls waren met hetzelfde schip naar Port-au-Prince teruggekeerd, en daarna werden er drie Dominicaansche oorlogsvaartuigen in gereedheid gebragt om met eene vredesvlag naar Port-au-Prince te vertrekken, ten einde onderhandelingen over het opgemelde voorstel verder voort te zetten."

«De *Semi Weekly Courier and New York Enquirer* van den 6. November bevat het volgende: «Met de aankomst van de brik *Almatia*, kapitein *Smith*, van Jacmel, vernemen wij, dat er eene zamenzwering tegen het gouvernement is ontdekt, ten gevolge van welke ontdekking twee personen doodgeschoten, acht ter dood veroordeeld en een getal van 200 tot 300 gearresteerd zijn, ten einde in regten te worden betrokken."

— Men herinnert zich, dat ter gelegenheid des huwelijks van *Napoleon* met *Maria-Louiza*, de afgezant van Oostenrijk te Parijs, prins *von Schwarzenberg*, een groot bal gaf, 't welk zoo noodlottig door eenen brand eindigde, waarbij de princes *von Schwarzenberg* het leven verloor, terwijl zij haar kind uit de vlam wilde redden. Dit kind is de man geworden, die thans eene zoo groote rol in de zaken van Duitschland speelt.

— Het getal der Europesche Souvereinen bedraagt bij den aanvang van de tweede helft der 19de eeuw 46 (daaronder begrepen den Keizer van Brazilië, die uit een Europeesch Stamhuis gesproten is), waarvan 31 aan Duitschland behooren en waaronder 3 vrouwen zijn. De oudste dezer Vorsten is de Koning van Hannover, die 79 jaren telt; daarop volgt de Hertog van Mecklenburg Strelitz, die de 70 voorbij is, vervolgens komen acht Vorsten tusschen 60 en 70; dertien tusschen 50 en 60; zeven tusschen 40 en 50; negen tusschen 30 en 40; zes tusschen 20 en 30, en één tusschen 15 en 20 jaren. Van al deze Souvereinen zijn zes nooit gehuwd geweest, vijftien weduwenaars, één (de Koning van Denemarken) is van zijne Gemalin gescheiden, twee leven in morganatisch huwelijk, en één (de Sultan) leeft in polygamie.

Volgens den *New-York Herald* had een zekere heer *Seely*, die tijdens den door *Polari* gepleegden diefstal van de diamanten der Prinses van Oranje de agent der Nederlandsche Regering was geweest wegens zijne uitlevering, voor zijne bewezen diensten de toezegging eener som van 15,000 fr. gekregen, welke hij weigerde, als zelfs niet toereikend voor de bestrijding zijner gemaakte kosten. Hij wendde zich tot het Amerikaansch Gouvernement, hetwelk zich in het eerst met deze zaak niet wilde inlaten. Onder het bestuur van den president *Polk* was *Seely* gelukkiger. De minister van buitenlandsche zaken *Buchanan* rigtte in september 1847 eene depêche aan den gezant te 's Gravenhage, om hem te verzoeken de aandacht der Nederlandsche Regering op de regtmatige eischen van den heer *Seely* te vestigen. Tot dus ver heeft dat Gouvernement geen antwoord daarop gegeven. Daarop heeft de heer *Seely* zich tot het Congres der Vereenigde Staten gewend en dit heeft oogenblikkelijk bevolen het verzoekschrift te doen drukken.

De vestiging van het *Nederlandsch Mettray* is thans verzekerd. De aard en bedoeling dezer stichting blijkt uit het volgende uittreksel van haar Reglement.

Het doel der Vereeniging *Nederlandsch Mettray*, op Rijsselt, bij Zutphen, is, om overeenkomstig het verlangen van een edelmoedige menschenvriend (den heer *C. D. Schüller*), die als eersten grondslag tot de oprigting *f* 16,000 ten geschenke gaf, aanvankelijk zooveel hulpbehoevende en verwaarloosde knapen, mits tot een der protestantsche kerkgenootschappen behoorende, als de beschikbare fondsen zullen toelaten, in eene landbouwkolonie te vereenigen, en voor hun onderhoud en hunne opvoeding, gedurende eenigen tijd, te zorgen. Te dien einde is, uit de hierboven vermelde en verder verkregen giften, aangekocht en betaald het landgoed Rijsselt op een klein uur afstands van Zutphen gelegen, nabij den straatweg van die stad op Deventer en mede niet ver van den IJssel. Het bestaat uit 53 bunders land met een klein heerenhuis en eene boerewoning. Hier zullen, in navolging van de beroemde landbouwkolonie Mettray bij Tours in Frankrijk, en van eene dergelijke inrigting te Horn bij Hamburg, het zoogenoemde Rauhe-Haus, de kweekelingen, in familien van een twaalftal knapen, afgedeeld en elke familie afzonderlijk, in kleine woningen gehuisvest worden. Opgenomen worden: onvermogende verwaarloosde knapen, die den leeftijd van negen jaren hebben bereikt en niet ouder zijn dan veertien jaren, gezond en zonder gebreken, die hen voor den veldarbeid ongeschikt maken. Voor elken knaap, die wordt opgenomen, wordt jaarlijks betaald *f* 60, hetzij door een Diaconie-, Arm- of ander bestuur, hetzij door een menschenvriend, die of alleen of in vereeniging met anderen, een hulpbehoevend en verwaarloosd kind op den goeden weg wenscht te helpen en te redden. Bovendien wordt *f* 10 entreegeld betaald voor eens. Geen kind wordt opgenomen, dan met schriftelijke toestemming van de ouders of voogden, waarbij zij hun gezag over het kind, zoolang het in de Kolonie verblijft, of daarbuiten voor rekening der Vereeniging geplaatst is, aan Commissarissen afstaan. De ouders of voogden behouden het regt, ten allen tijde, het kind terug te nemen, en aan Commissarissen blijft de bevoegdheid om knapen, die na zes maanden verblijf de Kolonie verlangen te verlaten, terug te zenden. Aan jongelieden uit den meer gegoeden stand, welke verlangen zich binnen de Kolonie in het vak der Volksopvoeding te oefenen, zal daartoe gelegenheid kunnen worden gegeven.

De opvoeding der kweekelingen heeft hoofdzakelijk ten doel, het godsdienstig gevoel in de jeugdige harten te ontwikkelen en levendig te houden; hen door het beoefenen van den land- of tuinbouw of van eenig ambacht, in staat te stellen om in het vervolg in hun eigen onderhoud te voorzien, en de verkeerde neigingen, zwakheden en driften, welke zij aan den dag leggen, te verbeteren, de goede hoedanigheden en eigenschappen, welke zij bezitten, te ontwikkelen en te bevestigen.

Tot bereiking van dit oogmerk verzamelen zich de kweekelingen families-

gewijze, elken morgen en avond, tot het gebed, het aanheffen van een kort godsdienstig gezang en het aanhooren van eene beknopte voorlezing uit den Bijbel; voorts worden nu en dan voorlezingen gedaan over de Bijbelsche Geschiedenis of uit godsdienstige boeken, en wordt hun geregeld onderwijs gegeven in lezen, schrijven, rekenen en zingen, vooral in het Godsdienstig gezang.

Voor den gezondheidstoestand en de ontwikkeling van de ligchamelijke krachten zal de meeste zorg worden gedragen, zoowel door eene gezonde voedingswijze, als door ligchaamsbeweging en het regelen van ieders arbeid naar zijne krachten.

De kinderen kunnen in de Kolonie blijven tot dat zij in staat geoordeeld worden, overeenkomstig hunnen stand, den kost te verdienen, echter niet langer dan tot hun 18de jaar, blijvende aan Commissarissen het regt voorbehouden, zoodanige kweekelingen, welke door voortdurende ziekte of zwakheid, of om andere redenen, voor het verblijf in de Kolonie ongeschikt worden geacht, te ontslaan, en aan hunne ouders of voogden terug te zenden.

De kweekelingen uit de Kolonie, na hunne voltooide opvoeding ontslagen, behouden, des verkiezende, hunne betrekking tot de Instelling, door zich te verbinden, om zich te gedragen naar den raad van een hun aan te wijzen menschenvriend.

Tot dat einde wordt, naar een ander vast te stellen Reglement, een Patronaat ingesteld, waartoe bij voorkeur de Medestichters, Leden, Begunstigers en Correspondenten of hunne Zonen zullen worden verzocht, die, als Patronen op de aan hun toezigt aanbevolen kweekelingen het oog houden, en eenmaal 's jaars, naar een bepaald voorschrift, van hunne bevinding aan het Bestuur der Vereeniging kennis geven.

De Vereeniging telt onder hare leden Medestichters, Leden en Begunstigers. *Medestichters* zijn degenen welke in eens eene gift geven van *f* 50 en meer guldens; *Leden* zij die zich verbinden tot eene jaarlijksche bijdrage van *f* 5 of meer; *Begunstigers* degenen welke één cent daags voor de inrigting afzonderen. Aan de Medestichters, Leden en Begunstigers, die zulks verlangen, zal eene spaarkas worden ter hand gesteld, waarin alle giften, groot of klein worden aangenomen, en die inzonderheid zal worden aangewend tot het inzamelen van centen, die zoo menigmalen strekken om luiheid en zedeloosheid te stijven, en welke centen, met meerder overleg besteed, eene niet onbelangrijke som kunnen opleveren, die onder den zegen van God, dienen kan tot uitbreiding der Kolonie, en tot behoud van een grooter aantal hulpbehoevende en verwaarloosde kinderen. Eens in het jaar wordt die Spaarkas bij het Bestuur der Afdeeling, of bij een der Correspondenten, overgebragt, geopend en het daarin gevonden bedrag in ontvang genomen.

Al verder zullen, even als zulks in de landbouwkolonie te Neuhoff bij Straatsburg, sinds 25 jaren met goed gevolg geschiedt, in de kolonie worden aangenomen alle geschenken in natura, groot of klein, van ongebruikte linnen en wollen stoffen, hemden, kousen, vee, boerengereedschappen, spek, vleesch, bier; alsmede van rijst, gort, meel, erwten, boonen; als ook boekwerken, en al wat verder met nut en voordeel kan worden gebruikt.

Het Bestuur der Vereeniging en van hare Inrigtingen, en de behartiging van hare belangen, worde opgedragen aan: *a*. eene Hoofdcommissie of Commissie van Toezigt; *b* Commissarissen; *c* eenen Directeur; *d* Afdeelings-Besturen, en *e* aan Correspondenten.

a. De hoofdcommissie bestaat minstens uit twaalf leden, gekozen uit de Medestichters en Leden; een derde treedt jaarlijks op den 1sten September af. De benoeming geschiedt door de aanblijvende Leden, na overleg met Commissarissen. De gewone Vergadering der Hoofdcommissie heeft plaats in de maand Julij of Augustus, in Amsterdam, Arnhem of Zutphen. In de gewone jaarlijksche Vergadering worden de algemeene belangen der Vereeniging overwogen, de Rekening en Verantwoording van Commissarissen over het afgeloopen jaar opgenomen en gesloten, de Begrooting van ontvang en uitgaaf voor het volgend jaar vastgesteld, het verslag gehoord van Commissarissen over den toestand van de Vereeniging in het algemeen en van de Kolonie in het bijzonder, en voorts over alle voorstellen geraadpleegd, waarop door Commissarissen de beslissing der Hoofdcommissie wordt ingeroepen, of welke in het belang der Vereeniging, door een der leden van de Hoofdcommissie of door het Bestuur eener afdeeling, aan de Commissie worden gedaan. De Hoofdcommissie onthoudt zich van alle daden van bestuur, doch doet de Kolonie door eene commissie uit haar midden inspecteren.

b. Commissarissen worden ten getale van vijf of zeven, uit de Medestichters of Leden benoemd. De eerste benoeming geschiedt door den heer *C. D. Schüller*. Tot vervulling van ontstaande vacatures, geschiedt de benoeming door de Hoofdcommissie, op voordragt van de overblijvende Commissarissen. Commissarissen houden ten minsten eene vergadering in elke maand, en regelen onderling het dagelijksch toezigt op de Kolonie. Zij nemen hunne betrekking zonder belooning waar. Zij zijn belast met het bestuur der Vereeniging en van de Kolonie, voeren briefwisseling met de besturen der afdeelingen; zorgen voor de invordering van alle ontvangsten en geven last tot alle uitgaven, beslissen over het opnemen en ontslaan van kweekelingen, regelen het beheer der Kolonie, en trachten, door alle gepaste middelen, den bloei en de instandhouding der Vereeniging te bevorderen. Zij benoemen den Directeur en het verdere personeel. Na afloop der vergadering van de Hoofdcommissie, doen zij zoo spoedig mogelijk aan al de Medestichters en Leden een gedrukt verslag omtrent den toestand der Vereeniging en eenen staat van rekening toekomen. Commissarissen wonen alle vergaderingen der Hoofdcommissie bij, geven hun praeadvys over alle daarin behandelde punten, en stemmen daarin mede.

(Het Vervolg hierna).

Uitdeeling van Soep en Brandstoffen.

De Commissie ter uitdeeling van SOEP en BRANDSTOFFEN, met hare uitdeelingen een aanvang gemaakt hebbende, heeft de eer hare Stadgenooten te verwittigen, dat zij enkele kaartjes, regt gevende tot eene portie Soep, tegen den prijs van 10 Cents, verkrijgbaar heeft gesteld bij BROESE & COMP.

Stellen Kaartjes voor alle nog volgende uitdeelingen van Soep en Brandstoffen zijn verkrijgbaar bij den Heer J. P. DE MAN, in de Katerstraat.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 13 Januarij.

TARWE bijna zonder handel: 132 ℔ roode Odessa *f* 225 bij gerijf.
ROGGE iets hooger: 122, 129 ℔ Pruissis. *f* 172, 185; 114 ℔ Gedroogde *f* 148.
GERST, HAVER en BOEKWEIT zonder handel.
KOOLZAAD, op 9 vaten Olie te leveren in April eerstk. $58^{1}/_{2}$ P. vl.; in Aug. eerstk. 56 P. vl.; in Sept. eerstk. $56^{1}/_{2}$ P. vl.
LIJNZAAD één doene: 109, 110, 112, 113 ℔ Petersburger *f* 280, 290.
RAAPOLIE: op 6/w *f* $35^{1}/_{4}$; Vlieg. *f* $34^{1}/_{4}$; 1 Mei eerstk. *f* $34^{1}/_{4}$ à $^{1}/_{2}$; 1 Sept., 1 Oct., 1 Nov. en 1 Dec. eerstk. *f* $34^{1}/_{4}$.
LIJNOLIE: op 6/w. *f* $34^{3}/_{4}$; Vlieg. *f* $33^{3}/_{4}$.
HENNEPOLIE: op 6/w. *f* 37.
RAAPKOEKEN: per 1040 st., *f* 58 à 63. — LIJNKOEKEN: per 104 st., *f* $7^{1}/_{2}$ à $11^{1}/_{2}$.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA,

VAN DEN 14. JANUARIJ 1850.

Het Nederl. Mudde Tarwe (Oude)	van *f*	0,00	tot *f*	0,00
Het dito dito Tarwe (Nieuwe)	» »	7,30	» »	7,40.
Het dito dito Rogge	» »	5,50	» »	5,70.
Het dito dito Boekweit op wigt (70 Ned. Pond.)	» »	0,00	» »	5,70.
Het dito dito Boekweit	» »	0,00	» »	5,60.
Een grof Tarwe-brood, van een pond Nederl.			»	0,15
Een ligt Tarwe-brood, van zeven oncen vijf lood Nederl.			»	0,12
Een Fransch- of Witte-brood, van een pond Nederl.			»	$0,23^{1}/_{2}$.
Een Rogge-brood, van 3 pond Nederl.			»	0,27.
Een Nederl. pond Tarwe-meel			»	0,16.
Een dito pond grof Tarwe-meel			»	0,15.
Een dito pond Boter			»	0,58
Zand-Aardappelen (Vat of Mudde)	*f*	0,00	tot *f*	2,30
Het 1000 Eiken Telhout			»	2,60.
Het 1000 Doof Hout			»	[illegible]
De kar Spaanders			»	2,83.
De » Struiken			»	2,80
De 100 Mutsaard			»	3,50

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (14 *Januarij*) was de fondsnotering: Ned. $2^{1}/_{2}$ pCt. 57, $^{3}/_{16}$, 57; 3 pCt. $66^{15}/_{16}$; 4 pCt. $87^{15}/_{16}$, 88; Aand. Rijn-Spoorw. $4^{1}/_{2}$ pCt. 94; Aand. Holl.-Spoorw. 62; N. Handelm. $4^{1}/_{2}$ pCt. $109^{1}/_{4}$; Belgie $2^{1}/_{2}$ pCt. $47^{5}/_{16}$, $^{3}/_{8}$; Fr. Oblig. 3 pCt. $53^{3}/_{8}$, [illegible]; Spanje Ardoins $42^{1}/_{4}$; dito van 840 [illegible]; dito Onbep. [illegible] $^{15}/_{16}$; 3 pCt. [illegible]; 3 pCt. Binnenl. à 6/m. [illegible]; Coupons Ardoins $7^{3}/_{4}$; Portugezen te Londen 5 pCt. $35^{1}/_{16}$, $^{1}/_{8}$; Rusland 5 pCt. 105, $^{1}/_{2}$, $^{1}/_{16}$; dito 1828—29 $104^{3}/_{8}$, $^{1}/_{2}$; $4^{1}/_{2}$ pCt. $94^{9}/_{16}$, $^{5}/_{8}$, $^{9}/_{16}$; 4 pCt. bij *Hope* 87; Id. bij *Stieglitz* $86^{1}/_{2}$; Id. 5e Serie $86^{1}/_{2}$; Certif. te Hamb. $97^{1}/_{4}$, $^{3}/_{8}$; Polen Certif. $75^{1}/_{2}$; Polen Aand. $143^{1}/_{4}$, $^{1}/_{2}$; Oostenr. Metall. 70, $^{1}/_{4}$; Nieuwe $2^{1}/_{2}$ pCt. 37, $^{5}/_{16}$; Id. 5 pCt. $75^{3}/_{4}$, $^{7}/_{8}$, $^{3}/_{4}$.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.